Ч. 206. Четвер 26 (13) вересня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З комісий і клюбів. — До ситуациї. — Мадяри против Румунів. — Ворохобня на Кореї.

Комісия банкова радила онагди і вчера над справою підвисшеня коренного капіталу банку краєвого. По довгій дискусиї ухвалено капітал той, котрий нині виносить 4,400.000 корон, підвисшити о 10,600.000 корон, т. є. до висоти 15 мілїонів корон. Внесенє в тій справі має поставити в соймі пос. Скалковский. На основі реферату пос. Меруновича полагодила комісия петицию громади Криниці о отворенє кредиту в банку краєвім на деревляні доми в купелевих місцевостях, передаючи єї Видїлови краєвому з порученєм, аби в порозуміню з дирекциєю банку краєвого взяв під розвагу таку зміну статута банку, котра робила би можливим удїлюванє кредиту на криті огнетревалим материялом чиншові доми по купелевих місцевостях.

Комісия сільна полагодила на підставі реферату пос. Меруновича предложенє Видїлу краєвого о продажи соли в заряді Видїлу краєвого. Комісия ухвалила абсолюторию для Видїлу краєвого; візванє до правительства, аби застановив підприємство продажи камінної соли на деяких зелїзничих двірцях і віддав продаж камінної соли краєвому зарядови продажи соли; вкінци візванє до Видїлу краєвого, аби на ново з цїлим притиском жадав від правительства відданя галицких копалень соли в заряд або аренду краю.

Субкомітет реформи виборчої радив дальше над проєктом реґуляміну. Передискутовано і принято вже 51 параґрафів проєкту Видїлу краєвого. Остає до ухваленя ще 45 параґрафів.

Комісия водна порішила візвати правительство до реґуляциї ріки Раби на просторі 27 клм. а також до обвалованя горішного Дунайця і залїсненя гірских потоків в західній Галичинї.

Комісия буджетова залагодила буджетову провізорию на I. піврік 1908 р., ухвалюючи уповновласнити краєвий Видїл до робленя звичайних видатків з краєвого фонду на основі буджету з р. 1907. Комісия ухвалила для покритя недобору предложити соймови затягненє позички в висоті 7,900.000 кор.

Клюб демократичний відбув вчера засїданє в справі виборчої реформи. До рішаючих ухвал ще не прийшло. Дальше засїданє нині о год. 9 рано.

На нині рано скликано комісиї: дорогову, громадску, господарства краєвого, водну і клюб польского сторонництва демократичного.

Konserv. Korresp. доносить, що міністри австрийскі з бар. Беком на чолї в четвер дня 3 жовтня мають удати ся до Будапешту для розпочатя угодових переговорів.

Чеські міністри опинили ся нараз в дуже невигідним положеню з причини далеко сягаючих жадань, які ставлять до них Молодочехи. Вчера відбули ся в Празї в молодоческім клюбі два рази конференциї, в котрих взяли участь міністри др. Форшт і др. Пацак. Prager Tagblatt доносить, що молодоческий клюб вказав міністрам на конечність подати ся до димісиї, коли именованє судиїв, які незабаром відбудуть ся, не випадуть по мисли жадань ческих. Невдоволенє Молодочехів велике, а спричиненє оно головно вислїдом виборів до Ради державної в Королївских Виноградах, де — як звістно — Молодочехи потерпіли неудачу. При тих виборах молодоческа партия пересьвідчила ся, що головно урядники утїкають з рядів того сторонництва. Длятого сторонництво кладе головний притиск на те, аби именованя були переведені в дусї ческих народних жадань. На вчерашній конференциї накинено ся також остро на дра Крамаржа за єго бездїльність. Др. Крамарж перебуває тепер на Кримі і не гадає брати участи в соймових нарадах. Prager Tagblatt на підставі розвідів у одної визначної полїтичної личности доносить, що о димісиї чес-

---

ОТЕЦЬ КРІСТОФОРО.

(З італїяньского — Алекс. Манцоні'ого).

(Дальше).

— Проженіть єго з дороги — крикнув до своїх людий.

— То ще побачимо! — відповів Льодовіко, поступивши ся скоро крок назад і кладучи руку на шаблю.

— Ах, ти поганче — крикнув тамтой, витягаючи свою шаблю — я тобі покажу, з ким граєш!

І оба кинули ся напротив себе, а служба обох сторін поспішила на поміч своїм панам. Борба була нерівна, як що-до числа, так і тому, що Льодовіко старав ся виминати ударів противника і лиш розоружити єго замість убити; тамтой же хотів за всяку цїну см рти противника. Льодовіко одержав вже від одного із слуг противника удар штилетом в ліве рамя і легку рану в лице, а єго головний противник напирав на него, або єго добити. Крістофоро, бачучи, що єго пан в найбільшій небезпечности, кинув ся з піднесеним штилетом напротив шляхтича а той обернувши ся до него з цїлою своєю лютию, пробив єго шаблею. Тим видом до скажености доведений Льодовіко вбив свому ворогови шаблю в груди і той смертельно ранений упав майже рівночасно з бідним Крістофором.

Служба противника, побачивши єго смерть, утїкла. І люди Льодовіка, що вже не мали тут що робити і аби охоронити ся перед гнївом народу, відійшли. Льодовіко опинив ся сам один з двома трупами перед собою посеред товпи народу.

— Що тут стало ся? Один лежить. — А ось другий. Пробито єму груди! — Хто убитий? — Ах Боже, яка різниця! — Га, хто шукає зачіпки, найде свою нагороду. — І той найшов свій конець. — Мусїла бути поважна справа. А той бідний, нещасливий! — Ратуйте єго. — Ах, він вже зимний! — Дивіть ся, як єго справили! — Кров всюди. — Спішіть ся, скоро, не дайте єму пропасти!

В таких словах, які почули ся з товпи, виявляла ся загальна гадка. І за кілька хвиль прийшла поміч. Подія лучила ся недалеко одного монастиря Капуцинів, куди, як кождий знав, не мали доступу власти. Раненого убийника занесла там товпа майже непритомного і монахи взяли єго з рук народу, котрий віддав єго їх опіці з словами: То честний чоловік, що убив одного гордого непотріба; він зробив то у власній обороні і був до того примушений.

Льодовіко, переведений до монастиря, не знав в пе шій хвили, що діє ся і де він; а коли прийшов до себе, побачив, що лежить в ліжку в шпитали між опікою хірурґа, з яких все хоч один був в манастири, котрий обвязував обі єго рани, що їх одержав в борбі.

Одного монаха, котрого окремою задачию було несту духову поміч умираючим і котрий мусїв часто і на улици робити ту службу, покликано скоро на місце борби. Кілька хвиль опісля, вернувши звідтам, війшов до комнати, де лежав Льодовіко і приступаючи до него, сказав:

— Потїште ся, хоч помирений з Господом помер і поручив менї, аби я попросив вас о прощенє і перекавав від него, що й він вам прощає.

Ті слова привели бідного Льодовіка знов до сьвідомости і привели єму як найточнїйше на память всї гадки, чувства і вражіня, які неясно наповняли єго душу: жаль за приятелем, якийсь страх задля свого учинку і милосердие над чоловіком, котрого в хвили нерозважного гніву убив. Зі страхом спитав монаха о Крістофора.

— Тамтой помер, заки я прийшов — відповів запитаний.

Тимчасом всї входи і цїла площа перед монастирем зароїла ся товпами цікавих, але прийшла варта, розігнала товпу і уставила ся у відповіднім віддаленю від дверий в той спосіб, що ніхто не міг несостережено ні увійти ні вийти. Брат убитого, два єго братаничі і старий вуйко, уоружені від стіп до голови прийшли з численною службою і проходжували ся з грізним видом. Однако з лиця цікавих можна було вичитати слова, якних они не сьміли голосно висказати: „Добре єму стало ся". Скоро лиш Льодовіко зібрав свої гадки, прикликано сповідника і єго попросив нещастний, аби відвідав вдову по Крістофорі та попросив єї в єго імени о прощенє, що він був тою, хоч недобровільною причиною сумної пригоди, а рівночасно аби єї впевнив, що він заопікує ся і заосмотрить родину убитого.

І роздумуючи над своїм положенєм, при-

ких міністрів в теперішній хвили нема бесіди, бо передусім не найде ся в Австриї ніхто, хто в теперішну пору займив би місце др. Форшта, а его димисия погіршила би вигляди австрийскі в угодовій справі.

Нині при буває до Відня румуньский король. Відбуде він з бар. Еренталем конференцию в справі наміреної реформи судівництва в Македонії. Також і росийский міністер заграничних справ, Ізвольский, котрий в часі побуту короля Кароля буде бавити у Відни, відбуде з румуньским королем конференцию в політичних справах.

Мадярскі часописи наробили великого крику з причини мнимої аґітациї румуньских міністрів Стурдзи і Братіяна в Семигороді, а найбільший орґан на Угорщині „Pester Lloyd“ розписуючись про те, каже, що рух противмадярский на Угорщині має підпору за границею. Инші часописи мадярскі донесли навіть, що оба румуньскі міністри прибули до Угорщини за фальшиними пашпортами. Тимчасом Wiener Allg. Ztg. каже, що той цілий крик піднесений мадярскою prасою не має ніякої підстави. Міністер Стурдза взагалі з Букарешту не виїздив, а міністер Братіяну перебуває вправді від двох тиждңів в Семигороді, але робить лише автомобілем етноґрафічну прогульку і на ніяких зборах не був. Такі прогульки етноґрафічні устроював Братіяну вже кілька разів по Буковині, Семигороді і Угорщині, але все держав ся здалека від політики. Також урядово констатують, що Стурдза від свого повороту в Карльсбаді ні на одну хвилю не виїздив з Букарешту.

Після донесень, які одержала анґлійска праса, на Кореї лютить ся тепер правдива ворохобня против панованя Японії. Японці зуміли при помочи острої цензури не перепустити ніякої вісти. Лише в столици, де стоїть сильний японьский ґарнізон, панує спокій, натомість на провінциї ворохобня розширяє ся чим раз більше, а ворохобники уоружені в новочасне оружиє. Они нищать всюди телеґрафічні получення, а Японці відплачують ся їм тим, що палять цілі корейскі села.

Новинки.

Львів, дня 25-го вересня 1907.

— З львівского університету. Є.В. Цісар іменував надзвичайного професора дра Мстислава Вартенберґа звичайним професором фільософії у львівскім университеті. — П. Міністер просьвіти затвердив рішенє професорскої колеґії на розширенє veniam legendi приватного доцента для палеонтольоґії, дра Лаврентия Тайсейре, на ґеольоґію і палентольоґію на фільософічнім виділі львівского університету.

— Епископа СС. Ортиньского привитали американьскі Русини — як доносять звідтам — з великим ентузиязмом. В день приїзду до Америки, дня 27 серпня привитали его духовеньство і нарід в церкві сьв. Юрия в Ню Йорку, вечером бенкет, а дня 28 серпня концертом. Дня 1 вересня відправив епископ архиерейску Службу Божу на Віндбер, Па., в церкві угорскій, де парох о. Мих. Балоґ в імени громадян віддав ключі церкви. Дня 2 вересня посьвятив архиерей першу церкву в South Fork, Pa. в присутности 3000 народу і 12 сьвящеників. Парох о. Н. Підгорецкий привитав в горячій бесїдї владику і передав ключі від церкви в імени громадян. Архиерей посьвятив 103 антімінси для американьских церков. Так в Ню Йорку, як і Віндбер і в South Fork. владика приймав депутациї з близьких і далеких сторін Америки. Дотепер приняв владика 35 депутаций, з тих 14 просило о сьвящеників. Архиерей на щире запрошенє рішив ся замешкати довший час в South Fork Pa. у о. Ник. Підгорецкого с. є. доти, доки материяльні відносини диецезиї не упорядкують ся. Дня 8 вересня рано звізитував найстаршу американьску церков в Shenandoah, Pa і відправив там Службу Божу архиерейску, де парохом є о. Лев Левицкий; пополудни звізитував церков в Mt. Carmel, Pa. — Преосьв. еп. Ортиньский оповістив в американьскій „Свободі“ слїдуюче розпорядженє: До відомости всім всеч. гр. кат. сьвященикам в Сполучених Державах північної Америки. В цїли упорядкованя греко-католицкої Церкви в Америці, взиваємо ціле Всч. Духовеньство, щоби не важило ся без Нашої відомости зміняти посад душпастирских під загрозою утрати всяких прав до завідуваня якою небудь парохією. Дано в South Fork, Pa. 6 септембра 1907. † *Сотер*, Епископ.

— Закон про охорону птиць. З Відня доносять: Супротив щораз сильнїйшого бажаня загалу, щоби компетентні чинники управильнили справу охорони птиць, рішило правительство на основі підписаної дня 6 грудня 1905 в Парижи міжнародної конвенциї в справі охорони птиць видати нові законні постанови. Праці в тім напрямі поступили вже так далеко, що міністерство рільництва сими днями розіслало до краєвих властий проект нового закона про охорону птиць з порученєм, щоби предложили его яко правительственний проект соймам.

— Будова шкіл. Краєва Рада шкільна постановила будову 1 кл. школи в Лазах ясельского округа; будову 2 кл. школи в Зіболках жовківского округа і признала безпроцентові позички на будову шкіл: громаді Хатки в підгаєцкім окрузї в квоті 2000 К; громаді Литвинів в підгаєцкім окрузї в квоті 7.000 К; громаді Камінки в камінецкім окрузї в квоті 4.000 К і громаді Бобулинці в бучацкім окрузї в квоті 4.000 К.

— Дрібні вісти. Розправа против б. зелїзничого ревідента, Валерияна Белковского і зелїзничої касиєрки Зденки Пельцової, обжалуваних о обманьства при помочи фальшивих білєтів, скінчила ся вчера по полудни увільненєм обоїх обжалуваних. — В Галичи застрілила ся в неділю, 22 с. м. з револьвера 34-лїтна жінка судового канцеліста Лісевича в приступі нервового розстрою. — В Ляшках ярославского пов. займили ся онодї в хаті тамошного селянина Семка Копра коноплї. В огни знайшла смерть 5-лїтна дитина.

— Репертоар руского народного театру у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна. Початок о 7 години вечером). — В четвер 26 с. м. „Корисна посада“ комедия Островского. — Цїни місць: Крісло I-рядне 2 К, II-рядне К 150, III-рядне К 1·20. Партер 80 с. Для селян, учеників і войска 50 с. Крісла бальконові К 1·50, дальші 1 К. Програми при касі 20 с. — Білєти продають ся в книгарнї Тов. ім. Шевченка (ул. Театральна), а в неділї і сьвята на „Рускій Бесіді“ Ринок ч. 16, I поверх. В день представленя від год. 5 вечером отворена каса театру.

— Курси неграмотних для мужчин і жінок розпочинають ся з днем 29 жовтня т. є. в неділю о год. 3 по полудни в школї ім. Шашкевича при ул. Скарбківскій ч. 26 і в школї ім. Шевченка при ул. Сикстуській ч. 47. Виділи тов. „Просьвіта“ і „Руского Тов. Педаґоґічного“ просять всіх щирих прихильників руского неграмотного народу, щоби заохочували всіх неграмотних, аби користали з сеї науки. Наука відбувати ся буде що неділї від год. 3—5 в обох школах, а вести єї будуть учителї і учительки шкіл народних.

† Помер Денис Герасимович, емеритований радник ц. к. суду краєвого, член руских товариств, в Рогатинї дня 22 вересня в 65 році житя.

— Нові рускі школи для дївчат у Львові. Заходом рускої львівскої громади утворено при школї ім. Шашкевича I. клясу для дївчат, до якої записало ся 45 дївчат. До I. кляси записало ся крім сего 73 хлопців. Разом єсть в обох клясах школи ім. Шашкевича 118 дітий. — Другу руску школу для дївчат заложило Рус. Тов. Педаґоґічне при ул. Длуґоша 17, де єсть прив. руска жіноча ґімназия С. С. Василиянок. В сім році отворено I. кл., а записало ся до неї всего кільканайцять дївчат. До сеї школи можна ще вписувати дївчата до кінця сего місяця. Наука в сїй школї вже розпочала ся дня 23 вересня.

— Огні. В Юзьковичах коло Олеська вибух 20 с. м. вечером огонь з незвістної причини. Згоріло 16 господарских будинків з припасами на зиму. Шкода виносить 20.000 К і єсть почасти обезпечена в „Днїстрі“ і „Славії“ (на 7.000 К). Акцию ратункову утрудняли вихор і недостача води. Всеж таки місцевий і ожидівский „Сокіл“ перемогли огонь, що ширив ся з шаленою скоростию. — Дня 14 с. м. в саме полудне повстав в селї Підгородцях великий пожар, спричинений полишеними дітьми коло хати без надзору. Згоріло 9 хат, в котрих жило 12 родин. На голос дзвона і сокільскої трубки збігло ся огневе товариство „Сокіл“ на ратунок. Огонь спинено в той спосіб, що обдерто на сусідній хаті стріху. В часі пожежі виратував жандарм Яків Пушкар з горіючої хати троє дітий, а сокіл Гринь Ферузин двоє дітий. Шкоду спричинену пожаром обчисляють понад 12.000 К. З погорільців ніхто не

ходила єму більше як коли небудь перед тим гадка стати монахом. Єму здавало ся, немов би сам Господь Бог показав єму дорогу і дав єму знак своєї волі, що він в той спосіб дістав ся до монастиря і він остаточно рішив ся. Попросив до себе настоятеля і виявив перед ним свій намір. Настоятель відповів, що в таких справах треба добре надумати ся, аби не зробити нерозважного кроку, але коли він буде при своїм намірі рішучо обставати, то просьбі его не відмовить ся.

Коли прикликано нотаря, виготовлено акт даровизни для родини Крістофора: Одна часть его маєтку була призначена для вдовиці, а решта для осмеро дітий, які той полишив. Рішенє Льодовіка було дуже під лад его теперішним господарям, котрі задля него могли були прийти в дуже немиле положенє. Випустити его з монастиря і віддати в руки справедливости, то значить на месть его ворогів, не було порадно, то було би тілько, що зречи ся своїх привилеїв, в очах народа виставити монастир на утрату поваги, а крім того попасти в спір з верховними церковними властями, котрі строго боронили права ненарушимости церкви зі сторони сьвітскої власти. З другої же сторони родина убитого, що була дуже могуча, уважала месть яко річ чести для себе і своїх сторонників і заявила, що свого ворога, де би він не показав ся, мусить увязнити.

Істория нічого о тім не каже, чи то убийство спричинило родині убитого великий біль, а ще менше, чи в цілій его родині поплила хоч би одна сльоза за ним, лиш то каже, що они всі були як скажені, аби дістати в свої руки убийника, живого чи умерлого!

Але скоро той вложив на себе чернечі ризи, вирівнював тим всьо, показував род поправи, накладав на себе покуту, признавав ся тим до вини, відтягав ся від сьвіта і був по правді ворогом, котрий зложив оружиє. Свояки убитого могли отже, коли хотіли, вірити і тим хвалити ся, що він з розпуки і страху перед їх гнївом став монахом. І на каждий спосіб, коли чоловік так себе переможе, що вирікає ся свого майна, голить собі голову, ходить босо, спить на твердій постели, жиє з милостині, може то уважати ся такою цілковитою покутою, що мусить розоружити і найгордїйшого обидженого.

Настоятель монастиря явив ся перед братом убитого з найневиннїйшим видом і з тисячними впевненями поважаня і почести для славного і можного роду, та з заявою, що зробить всьо, що лиш можна, аби вдоволити бажаню его, почав говорити о щирім жалю Льодовіка, подав єму до відомости его рішенє і впевняв его, що родина буде цілком вдоволена. Але рівночасно дав єму найчемнїйшими словами до пізнаня, що справа, чи єму то подобає ся чи ні, лише в такий спосіб може бути полагоджена. Брат попав в скажену лють, яку настоятель втихомирив, повтаряючи від часу до часу: „То дійстно правдивий біль!“ Але тамтой упирав ся, що родина мусить безуслівно жадати сатисфакциї. Настоятель, котрий не думав навіть о чімсь подібнім, не сказав „ні“.

(Конець буде).

був обезпечений, а що се були майже найбіднійші люди, проте не суть в силї побудовати ся. Просить ся уклінно прийти сим бідакам з помочию. Гроші або натуралія можна слати на руки о. Даниловича, місцевого пароха. — В Свиржи, перемишляньского повіта, погоріло дня 19 с. м. 12 господарских загород. Не обійшло ся при тім без жертв з людях, бо господар Качановский, хотячи ратувати своє добро з горіючого дому, удушив ся в димі. При ратунку визначив ся особливо місцевий жандарм Михайло Романишин, котрий мало сам не став жертвою огню. — На двірскім обшарі в Конотопах вибух онодї — як доносять із Сокаля — пожар, котрий знищив двірску стодолу зі збіжем, льокомобілю та инші рільничі знаряди, заподіваючи шкоду на яких 26.000 корон.

— Найбільший дім на сьвітї. Американьскі міста, а в першим ряді Ню Йорк, славні з того, що там будують страшенно високі доми, на 20 і більше поверхів; доми ті задля їх страшенної висоти називають жартом „дерихмарами“. Але такого дому, як будинок Зінґера, який ставлять тепер при найпершій в Ню-Йорці улици, званій Широкою (Broadway), навіть сама Америка ще не видала. Буде то найбільша „дерихмара“ на сьвітї, бо будинок, коли буде скінчений, досягне висоту 187 метрів. Як високий буде той будинок, просимо лиш порівнати: вежа Айфля, найвисша на сьвіті будівля, 300 м.; церков сьв. Стефана у Відни 72 сяжнів або 136 м.; собор в Кольонії 156 м.; собор в Ульмі 161 м.; Вашінґтоньский обеліск в столици Сполучених Держав 169 м., а дім Зінґера 187 м.! Тепер доведений вже той будинок до 145 м. висоти і єсть вже найвисший в цілім місті Ся новочасна „вежа вавилоньска“ в Америці буде мати 47 поверхів а в нїй буде 2.500 комнат — справдешний лябірінт! В комнатах тих мають містити ся всілякі склепи та інтереси купецкі. Подорожуючий посередник купецкий, коли раз зайде до того дому а схоче всюди залагодити якусь орудку, то й за цїлий рік не вийде з того дому. Розуміє ся, що в такім величезнім домі годі піднимати ся сходами з поверха на поверх; до того буде служити 18 підносів, котрі в одній мінуті зможуть піднести людий аж на найвисший поверх.

Вершок нового будинку буде творити величезна кінчаста вежа, на котрій буде уміщена мідяна ліхтарня а в нїй буде прилад, котрий в ночи буде кидати сьвітло на кілька миль далеко понад містом на землю і море. З вершка вежі, по одним єї стовпі буде в ночи сунути ся що години осьвітлена куля і в той спосіб буде на всі боки, як далеко і широко, показувати години. Цілий той будинок, як обчислили техніки, важить 18.365 тон. Сама сталь, що творить кліть будинку, важить 10.000 тон. Фундаменти до того будинку зроблено з твердого каміня на 28 метрів глубоко під землею; на них спочивають великі цементові бльоки а на тих аж сталева кліт будинку. Для осьвітлення цїлого будинку треба буде 15.000 жарових лямп а рури, що будуть проводити по цілім будинку воду і пару, будуть всї разом представляти довготу 24 кільометрів.

— Убийство в цирку „Бавария“. Вчерашна телеґрама принесла вістку, що в Монахові розпочала ся судова розправа против бувшого директора циркового Нідергофера, котрий убив свого приятеля Гендшля, обрабував єго а відтак закопав в цирку. Обжалований Давид Нідергофер єсть родом з Монахова, де єго матїр мала цирк „Бавария“, і має літ 26. Нідергофер познакомив ся в цирку з молодим купцем Бернгардом Гендшелем, котрий з капіталом 5000 марок заложив був собі з початком 1904 р. бюро для патентів, і оба стали приятелями тим більше, що Гендшель інтересував ся дуже справами артистичними і цирковими. Кілька днів перед 25 мая 1904 р. вибмив Гендшель з банку 1000 марок і сказав до свого спільника Штумпфа, що мусить піти, бо нинї дістане щось в дарунку. Від тої пори вже більше не вернув. Спільник і родина гадали, що він виїхав за границю, але всї пошукуваня не довели до нічого. Нараз якийсь купець Ґрос запізвав вексель на 6000 марок з підписом Гендшля і казав, що тої суми ужив Гендшель на купно приладу, званого з анґлїйска „Люпінґ Люп“ (по котрім можна з'їзджати з гори у велику ключку, так що на вершку ключки ідучий обернений головою в долину). Підпис був на вексли фальшивий, але Нідергофер присягав, що він дійстно продав згаданий прилад.

Тимчасом Давид Нідергофер посварив ся був з своїм братом Каролем а той зробив донесенє на него, що він в справі згаданого векслю фальшиво присягав а жінка Кароля сказала аґентови поліцийному, що она має свого шурина Давида в підозріню, що то він убив Гендшля. Аґент зачав слїдити і вислїдив, що Нідергофер продав і заставляв дорогоцінности Гендшля, як золотий годинник і брилянтові перстені. Дня 15 лютого сего року арештовано Нідергофера. Він зразу випирав ся всего, але дня 27 лютого викопано в цирку „Бавария“ трупа, при котрім знайдено річи, що належали без сумніву до Гендшля, а крім того в голові трупа була куля. Тоді зголосив ся до поліції бувший машиніст цирковий Маєр і зізнав, що з весною 1904 казав єму Нідергофер викопати в манежи велику яму. Небавком опісля, — то було перед полуднем і в цирку не було людий — зачув він кілька вистрілів, а вечером розповідав єму Нідергофер, що застрілив пса і закопав в згаданій ямі. Прокуратория припускає отже, що Нідергофер звабив приятеля ніби того, щоби єму продати згаданий прилад, а відтак єго застрілив, обрабував і закопав в готовій вже ямі.

Господарство, промисл і торговля.

— Ціна збіжа у Львові дня 25 вересня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — **Пшениця** 11·50 до 11·70; **жито** 10·60 до 10·80; **овес** 6·90 до 7·10; **ячмінь пашний** 7·— до 7·50; **ячмінь броварний** 7·50 до 8·50; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох** до **варення** 9·50 до 10·—; **вика** 0·— до 0·—; **бобик** 6·— до 6·20; **гречка** —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 65·— до 75·—; **конюшина біла** 45·— до 55·—; **конюшина шведська** 65·— до 75·—; **тимотка** —·— до —·—.

Телеґрами.

Краків 25 вересня. Арештована тут перед кількома днями Ванда Добродзіцка призналася, що кинула 3 бомби до Скаллона. Як зачувати, позістане она в арештах тутешного суду карного аж до остаточного порішення міністерства справедливости, чи має бути видана Росиї чи нї.

Відень 25 вересня. Росийский амбасадор кн. Урусов предложив вчера міністрови справ загруничних Еренталеви зміст росийско-анґлїйскої угоди.

Відень 25 вересня. Нині рано о під до 7 год. приїхав тут король Кароль румуньский а чверть на 8 год. приїхав з Карльсбаду росийский міністер для справ заграничних Ізвольский.

Прага 25 вересня. „Prag. Abendbl.“ доносить, що в часї від 16 до 22 с. м. стверджено в Чехії 4 случаї занедужаня на віспу. Занедужав на віспу якийсь робітник, що приїхав з Відня і якась жінка, що приїхала з Миньска.

Петербург 25 вересня. В Симбірску і Сизрани впав перший снїг.

Луцк 25 вересня. Недалеко міста задержано наспівший із заграниці транспорт бравнінґів, набоїв вибухових і шість бомб.

Лодзь 25 вересня. Арештовано тут якогось урядника почтового і двох листоносів, у котрих знайдено заказані видавництва. Вчерашної ночи арештовано в Лодзі і на передмістях 165 робітників.

Букарешт 25 вересня. Міністрови скарбу Костінеско лучила ся нещаслива пригода: підчас їзди самоїздом зломив собі ліву ногу.

Петербург 25 вересня. З многих сторін держави доносять о великих снїгах і морозах.

Париж 25 вересня. Магомед Газі, котрий з порученя султана Абдул Азіса поїде до Парижа в цїли переговорів в справах фінансових, поїде також і до Льондону. Ходить о затягнене позички для султана. Яко запоруку дає султан дорогоцїнности і инші цїнні предмети в палаті у Фезї, вартости 15 мілїонів франків.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають посцішні поізди; нічні поізди означені звіздкою Нічна пора числить ся від 6. годинк вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).